

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΤΗΣ CARMEN SYLVA, ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Η ΒΙΟΡΙΚΑ



ΖΟΥΣΕ μιὰ φορά, ἕνα κοριτσάκι ὄμορφο καὶ χαριτωμένο σάν μικρούλα νεράδα, πού ὄλε- γαν Βιορίκα.

Τὰ μαλλιάκα του ἴσαν χρυσά, τὰ ἀμυγδα- λωτά ματάκια του γαλάζια, καὶ τὰ καλοσχη- μάστια χελάκια πού κοκκίνιζαν σάν ὄφρα κεράσια. Ὅλοι καμάρωναν τὸ λυγρὸ κοριτσάκι τῆς Βιορίκας καὶ ἡ νοικοκυροσύνη της ἴταν παράδειγμα γιά όλες τῆς ἄλλες κοπελλίτσες τοῦ μικροῦ χωριοῦ τῆς.

Ὅταν μεγάλωσε ἡ Βιορίκα, εἶπε μιὰ μέρα στὴ μητέρα της, ἡ ὁποία εἶχε ἀρ- χίσει ἀπὸ καιρὸ νὰ τῆς μιλᾷ γιά γάμο:

— Τὶ νὰ τοὺς κάνω τοὺς ἄνδρες, καλὲ μητέρα; Καλὰ περνοῦμε ἡ διὸ μας στὸ φτωχικὸ νοικοκυριό μας. Μή- μως μὲ βαρβήρες τόπο κορις, γιά νὰ θέλης νὰ μοῦ φορτώσης στὴ ράχη ἕναν αὐξάνο ἐνοχλητικό;

Ἡ μητέρα της ὅμως κούνησε τὸ κεφάλι της μελαγχολικά καὶ τῆς ἀπάντησε:

— Μὴ λές ἀπερισκεπτεῖς κοινόντες, Βιορίκα μου καλή. Ὁ σίξ- γος εἶνε σπιά καὶ προστασία καὶ κάθε κοπέλλα πρέπει νὰ φροντίη γιά τὴν ἀποκατάστασίν της. Ποιὸν δὲ περισσότερο ἐσύ, πού εἶσαι ὀ- ρφανὴ καὶ δίχως προίκα. Τὶ θ' ἀπογίης; Θεέ μου, ἂν πεθάνω;

Τότε ἡ Βιορίκα τῆς εἶπε ξένοιαστα:

— Ἐχεὶ ὁ Θεὸς γιά ἄλλο. Ἐξ ἄλλου, καλὴ μου μητερούλα, εἶσαι τόσο νέα καὶ γεμάτη ὑγεία ἀκόμα, ὥστε θ' ἀργήσης πάρα πολὺ νὰ ὠ ἀργήσης ἔσση. Μὴν ἀνησυχεῖς λοι- πὸν καὶ μὴ μὲ στενοχωρῆς καὶ ἔμένα. Φτάνουν ἡ δουλειές πού κάνουμε ἡ διὸ μας. Δὲν μᾶς χρειάζεται καὶ τρίτος, γιά νὰ φροντίζουμε καὶ γιά δαῖτον.

Ἡ μητέρα της κούνησε θλιβερά τὸ κεφάλι της, στέναξε καὶ ἔπαυσε νὰ τῆς ξαναμιλᾷ γιά γάμο. Ἡ καρδιά της ὅμως πονούσε γιά τὸ ἀγύριστο κεφάλι τῆς Βιο- ρίκας καὶ ὅταν σὲ λίγους μῆνες παράδο- σε τὴν φηχὴ της στὸ Θεό, πῆρε μαζί της τὴν πίκρα καὶ τὴν ἀνησυχία γιά τὸ μέλ- λον τῆς ξεροκέφαλης κόρης της.

Πέρασε λίγος καιρὸς ἀκόμα, καὶ ἡ Βιορίκα, παρ' ὅλη τὴ θλίψη πού ἔνοιωσε γιά τὸν χαμό τῆς καλῆς μητερούλας της, μεγάλωνε καὶ ὠμόρφαινε ὁλοένα καὶ πού πολὺ. Ἡ καρδιά της ὅμως ἔμεινε πάντα παρθένα ἀπὸ ἀγάπῃ καὶ ἡ φηχὴ της ἔ- βλεπε μὲ ἀνασθησία τοὺς πύθλιμένους νέους τοῦ χωριοῦ τῆς νὰ λυώνουν καὶ νὰ σβύνουν ἀπ' τὴν ἀνικανοποίητῃ ἀγάπῃ τους γ' αὐτῆ.

Ἦταν ἀγνή σάν κρῖνο καὶ ψυχρὴ σάν μάμορο τοῦ τάφου!

Μιά μέρα, ἐκεῖ πού καθόταν στὸ κα- τῶφλι τοῦ μικροῦ σπιτοῦ της καὶ τὰ ξέ- πλεκα μαλλιά της ἔλαμπαν σάν χρυσάφι κάτω ἀπ' τῆς ἀχτίδες τοῦ πρωϊνοῦ ἡλιου, εἶδε μιὰ μαυρὴ ταινία νὰ σέρνεται στὴ γῆ καὶ νὰ τραβᾷ πρὸς τὸ μέρος της.

Ἡ ταινία αὐτὴ ἴταν μιὰ σειρά ἀπὸ ἑκατοντάδες μυριήμερα, ζωη- ρὰ καὶ χαρούμενα, τὰ ὁποία μολὲς ἔφτασαν κοντὰ της, τὴν τριγύ- ρισαν, τὴν χαϊρέτησαν μὲ σεβασμὸ καὶ ἕνα ἀπ' αὐτὰ — τὸ μεγαλιέ- τερο καὶ ἐπιστημότερο — τῆς εἶπε εἰλαδικά:

— Ἀπὸ καιρὸ σὲ παρακολοῦθοῦμε, ὄμορφη Βιορίκα, μὲ ξεχωρι- στὸ ἐνδιαφέρον καὶ θαυμάζουμε τὴν ἀγνότητά σου καὶ τὴ μεγάλη νοικοκυροσύνη σου. Ἔερωμα ὅτι εἶσαι ὀλιονάχη στὸν κόσμο καὶ σὲ παρακαλοῦμε νὰ ρθῆς μαζί μας. Θὰ γίνης βασίλισσα τῆς φιλόπονης φυλῆς μας, ἐσύ ἡ πύθ φιλερῆγη νοικοκυροῦλα τῆς περιφερείας, θὰ σὲ τιμοῦμε, θὰ σὲ σεβόμαστε ἀπάνταστα καὶ θὰ σοῦ γτίσουμε ἕνα πα- λάτι, τὸ πύθ ὄμορφο καὶ λαμπρὸ παλάτι τῆς γῆς. Μὰ ὄλ' αὐτὰ θὰ γίνουν ὑπὸ ἕναν ὄρο, ἕναν ὄρο ἀπαράβατο καὶ αὐστηρό: Ποτέ σου δὲν θὰ γυρίσης νὰ κιντᾷξῃς παλληκάρια καὶ ποτέ σου δὲν θὰ λειψῇς ἀπ' τὸ πλάι μας. Θ' ἀγαπήσης μόνο τὴ φυλὴ μας καὶ θὰ βασιλεύης τιμημένη ἀνάμεσά μας. Μὰ πρόσεχε, γιατί θὰ σὲ ἐπιτροῦμε ἀγρυ- ννα, νύχτα καὶ μέρα. Ἄλλομιονό σου ἂν πατήσης τὸν ὄρο πού θὰ μᾶς δώσης, γιατί ἡ τιμοῦρα σου θάνα σκληρὴ καὶ ἀμείλιχτη... Δέξουσι;

Ἡ Βιορίκα πέταξε ἀπ' τὴ χαρὰ της. Χτύπησε τῆς παλάμες της μ' ἐνθουσιασμὸ καὶ ξεφώνισε ἀμέσως:

— Δέχομαι μ' ὅλη μου τὴν καρδιά. Τίποτε δὲν μὲ κρατᾷ σ' αὐ- τὸν τὸν κόσμο, ἔξω ἀπ' τὸν τάφο τῆς καλῆς μου μητερούλας. Ἄ-

ψῆστε μὲ σήμερα ἐλεύθερη νὰ τῆς πάω λίγα ἀγοριούλινδα, καὶ ἔ- λπειτα θάμα δικῆς σας.

Ἔτσι καὶ ἔγινε. Ἀπ' τὴν ἄλλη μέρα κίβλας, ἡ ὄμορφη Βιορίκα ἔγινε βασίλισσα τῆς φυλῆς τὸν μυριήμερων καὶ ἀνέλαβε τὴ ἐπίσημα καθήκοντά της. Κι' ὅταν σὲ λίγες μέρες ἔγκαταστάθηκε καὶ στὸ καινούργιο ὀλιονάχικο παλάτι της, ἔνοιωσε τὸν ἑαυτὸ της ὀλίγετα εὐτυχισμένη, τριγυρισμένη καθὼς ἴταν ἀπ' τοὺς φιλόποτους καὶ νοικοκυρεμένους μικροὺς τῆς ὑπέρους.

Μιά μέρα ὅμως, ἔπειτα ἀπὸ μῆνες ἀρχετοῦς, ἐνὸ ἡ Βιορίκα καθόταν στὸν χρυσὸ τῆς θρόνου καὶ ἔγινε, δίνοντας συγχρόνως διάφο- ρες διαταγές, γιά τὴ διοίκησι τοῦ μικροῦ τῶν ἀνθρώπων, ἕνα πλήθος τρομαγμένων ὑπέρους τῆς ἔφτασε τρεχάτο, γονάτισε μπροστά της καὶ ὁ ἀρχηγὸς τους εἶπε λαχνασιασμένως, κουνώντας μὲ ζωηρότητα τῆς μακροὺς κεραίες του:

— Μεγάλῃ συμφορᾷ μᾶς βρῆκε. Μεγαλειοτάτη. Ἔνας κακοῦ- ρος διαταγῆς, γιά τὴ διοίκησι τοῦ μικροῦ τῶν ἀνθρώπων, τρι- γυρίζει αὐτὴ τὴ στιγμή, καθυλλάρης σ' ἄλογό του, ἔξω ἀπ' τὸ βα- σίλειό μας καὶ καταστρέφει τῆς φυλῆς μας. Τὶ νὰ κάνουμε, Θεέ μου; Διατάξτε, Μεγαλειοτάτη,...

Ἡ Βιορίκα μὲ ἀπάθεια καὶ ψυχραμία εἶπε:

— Ἦουχάστε. Θὰ διατάξω νὰ διορθωθῶν ἡ βλάβες καὶ οἱ διά- ὄρομοι θὰ ξαναγίνων πύθ εὐρύχωροι ἀπὸ πρῖν.

ἔπειτα παράτησε τὴν χρυσὴ τῆς ὄφρα, πῆρε μαζί της μερικὲς κυ- ρίες τῆς Τιμῆς καὶ ἀνέβηκε τρεχάτῃ στὴν ταράτσα τοῦ παλατιοῦ τῆς γιά νὰ δῆ μὲ τὰ ἴδια της τὰ μάτια τὴ συνέβαινε ἀκριβῶς.

Μὰ μόλις ἀκούμησε στὰ ὀλῆχρομα παρατέια τῆς ταράτσας καὶ ἔσκηψε κάτω γιά νὰ δῆ, ἀτόμεινε σάν θαυματομένη. Ἔνα παλιόρηρο παλληκάρια καθάλα σ' ἄλογό του, ἔφερε βόλτες ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, κιντᾷτοντας μὲ πε- ριέργεια τὸ ὀλιονάχικο παλάτι.

Μὰ καὶ ὁ καθυλλάρης, ὅταν σῆκωσε τὸ κεφάλι του καὶ ἀντίκρισε τὴν ὑπέροχη ὄμορφο τῆς Βιορίκας, στάθηκε ἀκίνητος, σάν μαριμαρομένος.

Οἱ διὸ νέοι κιντᾷθηκαν μὲ λαχτάρα. Τὰ σπαθόβλα μάνα τῆς Βιορίκας χαμῆ- λωσαν ἀπὸ ξαρκιὴ ντροπῆ, ἐνὸ τὰ ὀδοῖ- να πρῖν ἀγνοῦν τῆς ἀναβαίνε τώρα ἀπ' τὸ ζωηρὸ κοκτανάδι ἀμηνανίας. Πρώτῃσε τέ- λος μὲ ἀδέσβατη φωνὴ τὸν καθυλλάρη:

— Ποὺς εἶστε οἶσι; πού κάνετε τό- σες ζημιές στὸ βασίλειό μου μὲ τέτοια ἔ- λαφροὶ συνέδρη;

Τότε ὁ νέος τῆς ἀπάντησε συγχυμέ- νως:

— Μὲ συγχωρεῖτε, ὄμορφη παρθένα. Δὲν τὸ πρόσεξα καθόλου. Μὰ ἀπὸ σήμερα θὰ εἶμαι ἕνας ἀφοσιωμένος ὑπερασπιστῆς καὶ φίλος σας. Σὰς τὸ ὀρκίζομαι στὸ λό- γο τῆς βασιλικῆς τιμῆς μου, σάν βασιλό- κουλο πού εἶμαι καὶ ἐγὼ. Μήπως ποροῦ- σα νὰ φαντασθῶ ποτέ μου, ὅτι κλειομένη στὸ παλάτι αὐτὸ βρισκόταν μιὰ τόσο, ὄ- μορφη νεράδα;

— Εὐχαριστῶ, εἶπε ἡ Βιορίκα μὲ ἀ- ξεοπρέτεια. Μοῦ φτάνουν ἡ ὑπηρεσίες τῶν ποσῶν μου ὑπέρους, ὥστε νὰ μὴ σᾶς ἐ- νοχλήσω ποτέ μου στὸ μέλλον. Αὐτὸ πού

ζητᾷ μόνον εἶνε νὰ πάμουν ἡ καταστροφές πού τόσο ἐπιπόλαια προξενήσατε στὴν φιλόπονη φυλὴ μου.

Καὶ μόλις εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια, ἔξαφανίστηκε ἀμέσως, σάν ν' ἄ- νοιξε τὸ βουνὸ καὶ νὰ τὴν κατᾷπε. Τὸ βασιλόκουλο ξαφνίστηκε ἀπ' τὸ γεγονός αὐτὸ καὶ δὲν μπόρεσε νὰ ἰδῆ τῆς θραμβευτικῆς ἐκδηλώ- σεις τῶν περῆφανων γιά τὴ βασίλισσά τους μυριήμερων, μὲ τῆς ὀ- ποιῆς τὴν συνῶδευμα ὡς τὸν κοινῶνα τῆς, κουνώντας μ' ἐνθουσια- σμὸ ἀκράτητο τῆς εὐκνήτες κεραίες τους.

Πέρασαν μέρες ἀρχετῆς καὶ τὸ βασιλόκουλο ἐκεῖνο, βαθεῖα ἐ- ρωτευμένο μὲ τὴν παράδεισῃ καὶ ζωτικῇ βασίλισσα τῶν μυριήμερων, πήγαινε κάθε πρῶτὸ κάτω ἀπ' τὸ μαγικὸ παλάτι τῆς καὶ κάμφωνε μὲ λαχτάρα τὰ μάτια του στὰ ὀλιονάχιστα παρῆθρά της, ἀνυπομονών- τας νὰ τὴν ξαναδῆ.

Μὰ καὶ ἡ Βιορίκα ἴταν ἀδύνατο πῆν νὰ ξεσχῆ τὸ γοητευτικό αὐτὸ παλληκάρια. Περνοῦσε τῆς νύχτες ἄπνη, ἀναστενάζοντα βα- ρέια ἀπ' τὸν κατῶμ της, καὶ μόλις ἔσκησε ἡ χαρναγὴ πεπτόταν μὲ λαχτάρα ἀπ' τὸ παρῆθενικὸ κρεβάτι της καὶ ἔτρεχε πίσω ἀπ' τὰ κλειστὰ κερῆσα τῶν παρῆθριῶν τοῦ παλατιοῦ της.

Ἔμενε ἐκεῖ ὡς τὸ βράδυ καὶ κάμφωνε τὴν πύρηνη ἀπ' τὸν πόθο ματιά της στὸν ἀνήξερο καὶ ἀνύποστο νέο, ὁ ὁποῖος ἔκανε ἀτελείω- τες βόλτες ἀπέξω, διωκαμένος νὰ τὴν ξαναδῆ. Συγχρόνως πονεμένα ἀναφυλλῆτὰ ἀνικανοποίητης ἀγάπῆς συγγλῆνιζαν τὸ στήθος της.



Ἡ συγγραφεὺς τοῦ διηγήματος βασίλισσα τῆς Ρου-μανίας Κάμεν Σὺλβα.

‘Ο τρομερός της θόκος, την εμπόδιζε να νοιώθη άνθρωπος & δυναμίες, κα’ ανθρώπινη αδυναμία λογαριαζόταν για τους μικροσκοπικούς, κα’ φοβερούς υπερκόσμους της, τὸ θεο αίσθημα τῆς ‘Αγάτης!

Μιά μέρα ωστόσο, νικημένη πειά ἀπ’ την τυραννική πείσι τῆς βασιλείας της λαορείας, ἐξαντλημένη ἀπ’ τῆς ἀγρότητες της κα’ ἀπὸ τῆς ὀλοήμερος ἀγωνίας, ἔνοιξε γοργά ἕνα παράθυρο, ἔσκυψε λίγο πρὸς τὰ ἔξω καὶ τὰ φλογισμένα χεῖλη τῆς δροσίστησαν με ἀνεπίπτῃ ἀνακούφιση, καθώς χάρθηκαν ἀνάλαφα τὰ διχρασμένα χεῖλη τοῦ παλιγκραίου ποῦτρεξε κοντά της, συγκλονισμένο ἀπ’ τὴ λαχτάρα τῆς ἀπροσδόκητης καὶ ξαφνικῆς τῆς εμφάνισέως.

‘Αμέσως ὅμως μυστηριώδη μουμουρητά θυμὸν κα’ ἀγανακτήσεως ἀκούστηκαν ὀλόγυρά της. Τρομαγμένη ἢ Βιορζία ἔκλεισε γοργά τὸ παράθυρο κα’ ἀποτραβήχτηκε με βία, ἐνὸς τὸ πηχτὸ σκοτάδι ὀλόγυρά της τὴν τῶρα τὴν ἐτρόμαξε ἄκόμα περισσότερο.

‘Ετρεξε βιαστική στὴν πόρτα καὶ σκρόνοντας τὴν τριανταφυλένα κορμιά, θέλησε νὰ βγῆ ἔξω. Μά τὴ πόρτα ἦταν γερά κλειδομένη κα’ φραγμένη με σωροὺς ἀδάμαστος κουκουναριῶν.

‘Ενας τρόμος ὑπερκοσμικῶς παράλυσε τότε τὸ κορμὶ της καὶ μιὰ βραχνή φωνὴ φρέσας ξέφυγε ἀπ’ τὸ λαογγύι της. Τὴν ἴδια στιγμή στρατιεῖς ὀλόκληροι μνημιχρῶν ξεπρόβαλλαν ἀπὸ διάφορες στοῖες κα’ ἵσχυροὺς διαδρόμους καὶ τριγύρισαν με ἀσπρηρὸ σεβασμὸ τὴν ἔξαλλη βασίλισσά τους.

— Θέλω νὰ βγῶ ἀπὸ δω μέσα! Θέλω νὰ ξαναβρῶ τὸν κόσμο! τοὺς φώναξε με ἀτελειπσία ἢ Βιορζία.

Μὰ κείνη, ψυχρὰ κα’ ἀσυγκίνητα, ἀποκρίθηκαν με μιὰ φωνή:

— Δὲν θὰ βγῆς καθόλου, Μεγαλειωτάτη. Θὰ σὲ σκοτώσουμε ἀλύπητα μὲ τὰς ὑποθέσεις καὶ καταφέρεις ἕνα τέτοιο πρᾶγμα, παρὰ τὴ θέλησί μας. Σοὺ συγγουρούμε, γιὰ πρώτη φορὰ, τὸ πάτημα τοῦ φρυχτοῦ σου θόκου. Μά τὴ δεύτερη φορὰ δὲν θὰ ξεφυγῆς τὰ τρομαχτικὰ πεπρωμένα ποὺ βασιλεύουν τῆς ἀπιστες βασιλοσύνης μας. Ἐξέλασε τὸν κόσμο ξανά, ἀρραβώσου με θέρημ ἀπὸ καλὸ τῆς φυλῆς μας, παρᾶ τῆς τῆς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες σου καὶ τότε θὰ γῆς ὀλοκληρωτικὸ τὸν σεβασμὸ μας. ‘Ολοι μας θὰ θεσιασθοῦμε τότε πρόθημα γιὰ τὸ καλὸ τῆς φυλῆς μας καὶ γιὰ τὴν τιμὴ τῆς βασιλοσύνης μας!

Μὰ ἢ Βιορζία ἦταν πειά σκλάβου ἀλύτρωτη τῆς θεϊκῆς ‘Αγάτης. Κι’ ὅταν εἰσινε μονάχη, ἔκλεινε πικρὰ καὶ βαρυνασταμένα ἀπ’ τὸν καιμὸ της, δίχως νὰ προσέχη γίν τις φιλῶστροφες περιουσίας τὸν πασιῶν, με ἀσπρηρὸν ὑπεκόων της.

Κι’ ὅταν ἔπειτ’ ἀπὸ λίγες μέρες ἢ φραμακομένη ἀπ’ τὸν ἔρωτα ψυχῆ της ἢ παρθένα πέταξε στὴν ἀγκαλιά τοῦ Πλάστη, τὸ ἀνθηρὸ κορμιάς της λουβστηκε με νέκταρο, σκεπαστηκε με τὰ πὸ μορφήμα λουλοῖδια τοῦ βουνοῦ καὶ κλειστικε με μνημειὸ μεγαλοπρεπέως, κωμωμένο ἐπίτηδες ἀπ’ τὰ ἀπαρηγόρητα γιὰ τὸν καιμὸ τῆς μοιρήρας.

Στὰ τελευταία ὅμως νίκησε ἢ ‘Αγάτη: Γιατὶ ἐκεῖ πάνω μέσα στὴν ἴδια ἀγκαλιά τοῦ Πλάστη, ἢ ψυχῆ τῆς Βιορζίας βρήκε τὴν ψυχὴ τοῦ ἀγαπημένου της, ὁ ὁποῖος, πεθαίνοντας κα’ αὐτὸς ἀπ’ τὸν καιμὸ τῆς ἀναμνηστικῆς ἀγάτης του, εἶχε προλάβει νὰ περᾶσῃ στὰ σφόνδια, περιμένοντας ἐκεῖ με λαχτάρα τὴ διαλεχτὴ του...

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΔΟΓΟΙ

- Τι γίνεται κείνος ὁ ἀνεπιρὸς σας;
- ‘Α, εἶνε πικρήτῆς! Καὶ ποὺν νόστος μάλλιστα.
- Περὶεργο πρᾶγμα! Κι’ ἐγὼ νόμωζα, ὅτι κάτι θὰ γινόταν αὐτὸ τὸ παιδί μιὰ μέρα!...

Μεταξὺ φίλων.
— Χθὲς ἐνάμαξε ἕνα ὄρωμὸ γλέντι. Εἶχαμε μιὰ χίνα, εἶχαμε γουροῦνα, κολοκῦθια, πεπόνια...
— Εἴσατε δηλαδὴ μιὰ... θαυμασία παρέα!

Στὸ δικαστήριον.
— ‘Ορίστε, πλησίασε, κατηγοροῦμενε.
— Καὶ τιμέρα, κῆρ πρόεδρε, τί γίνεστε;
— Πῶς!...
— Δεῶ δηλαδὴ, ἂν σᾶς πέρασε τὸ κριολόγημα ποὺ εἶχατε τὴν τελευταία φορὰ ποὺ με καταδικάσατε.

‘Η μοντέρνα ὑπερτέρα.
‘Η κυρία.—Καὶ γιατί ἔφυγες ἀπὸ τὴν ἄλλη σου κυρία, παιδί μου;
‘Η νέα ὑπερτέρα.— Δὲν ἔχω νὰ σᾶς δώσω λόγο! Μήπως ἐγὼ σᾶς ρώτησα γιατί διώξατε τὴν ἄλλη σας ὑπερτέρα;



ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Σύμφωνα με μιὰ ἀνακοίνωση τοῦ Βερολινέζου δόκτορος Φράνζ Στρίμπεργ, ἐπὶ ἑκατὸ κατοίκων τῆς Ἑλβετίας, οἱ τριανταπέντε εἶνε μίωτες, ἐπὶ ἑκατὸ Γερμανῶν οἱ σαράντα ἐπὶ καὶ ἐπὶ ἑκατὸ Νορβηγῶν οἱ πενήντα πέντε.

— ‘Οπως ἰσχυρίζεται ὁ δόκτωρ Στρίμπεργ, ἢ μωπία αὐτὴ δ-φαιλετα στὸ γεγονός, ὅτι ἢ ὄρασις τὸν κατοίκων τὸν βορειῶν χωρῶν ἐξασθενεῖ πολὺ γοργόρα, λόφφ τῆς ἀνταντακίσεως τὸν χιόνων.

— ‘Ο πρώην βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, μανιώδης γραμματισουλλέκτης, ἔχει τὴν πλουσιώτερη συλλογὴ σταγίων γραμματισοῦμων. ‘Η ἀξία τῆς ὑπολογίζεται ὅτι ὑπερβαίνει τὰ 425.000.000 φράγκων.

— ‘Ενας ἰδιότροπος Βιεννέζος στατιστικολόγος ὑπελόγησε, ὅτι ἢ βενζίνη ποὺ καταναλίσκεται καθημερινῶς σ’ ὅλο τὸν κόσμο, ἀπὸ ἐργοστάσια, ἀτιμύλεια, ἀεροπλάνια, αὐτοκίνητα, κλπ., εἶνε πέντε φορές περισσότερη ἀπὸ τὴν ποσότητα τοῦ νεροῦ ποὺ πίνουν καθημερινῶς ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς!

— ‘Ο ‘Αγγλος περιηγητῆς Ρόμπερτ Τζέννινσον ἀναφέρει, ὅτι οἱ ‘Ζεμεκός, μιὰ φυλὴ τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, τὸν καιμῶνα πηγαίνου σὺνὰ στοὺς τάφους τὸν συγγενῶν τους κα’ ἀνάβουν γύρω ἀπ’ αὐτοὺς τεράστιες φωτιές, γιὰ νὰ... ζεσταίνονται οἱ περᾶμενοι!

— ‘Ο ἴδιος περιηγητῆς ἀναφέρει ἐπίσης, ὅτι ἢ περιηγητῆρες ἀμαζόνες ὅλου τοῦ κόσμου εἶνε ἢ γυναικες τῆς Λαχουμῆς.

— ‘Η ἀξία τὸν τιμαλφῶν τὸν Παρισιῶν κομμωματοπωλείων εἶνε ἀνώτερη τῆς ἀξίας ὅλων τὸν κτιρίων τῆς Γαλλικῆς πρωτεύου. σης.

— ‘Η ξινῆια ποὺ ἐξάγεται κάθε χρόνο ἀπὸ τὴν ἰαπωνία ἀνέ-χεται σὲ 15.000.000 κινεζὰ μέτρα.

— Στὴ Σοβιετικὴ Ρωσία οἱ ἀσπρηρῶν τὸν σκ-λεῖων εἶνε ὑπογραμμῆται νὰ πρᾶσῃ κολοκῦθιν διὸ φορές κάθε βδομάδα ὀρωμῆμενες ἰαματισοφαιρικῆς ταινίες.

— ‘Η ταινίες αὐτές ὡς ἐπὶ τὸ κλειστόν εἶνε ἀντιφροσκειτικῆς ὑποθέσεως καὶ προβάλλονται προπαγανδιστικὸ σκοπὸ.

— ‘Ενα Γερμανικὸ περιοδικὸ ἐκπέμπει μιὰ μιὰ πρωτότυπη καὶ ἀρεκτὰ ἐνδιαφέρουσα ἐρευνα.

— Τρεῖς ἑταίροτες τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ ἀνέλα-δαν ν’ ἀνακαλίθων πόσα τοῖς ἑκατὸ ἀπ’ τοὺς κατοίκους τοῦ Βερολίνου θὰ ἔδειγναν εἶτε ἀπ’ τὸ βᾶ-δισμὰ τοῦς, εἶτε ἀπὸ ἕνα χαμόγελο, εἶτε ἀπὸ τὴν γαλήνια ἔκφρασι τοῦ προσόπου τους, ὅτι εἶνε ὀπω-δῆποτε εὐχαριστημένοι ἀπ’ τὴ ζωὴ τους.

— Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεῖνης αὐτῆς, ἢ ὀποῖα δήλωσε μιὰ δόλοκληρη βδομάδα, ὑπῆρξαν... ἀ-ξιοθρήνητα!

— ‘Ο πρώτος ἑταίροτες, ὁ ὀποῖος ἐπῆγε σὲ διά-φορα κοσμικὰ κέντρα, εἶδε ἐπὶ ἑκατὸ πελατιῶν ὀχτὸ μόνο εὐχαριστημένους ἀπ’ τὴ ζωὴ τους, ὁ δεύτερος ποὺ πῆγε σὲ μικροσκοπικὰ κέντρα, τρεῖς τοῖς ἑκα-τὸ κα’ ὁ τρίτος ἑταίροτες ποὺ γύρισε στῆς ἐργατικῆς σικωκίες, μηδὲν!

— Σύμφωνα με μιὰ στατιστικὴ τοῦ Διεθνούς Ναυτικοῦ Γραφείου τῆς Χάγης, οἱ ἄραφο ὅλων τὸν θαλασσῶν τῆς ἠρηλίου ἀνέχοονται σὲ 35.164.

— Στὴν Πανεπιστημιακῆ πόλι τὸν Παρισιῶν κατοικοῦν περίπου 17.500 ἄλλοδατοὶ φοιτητὰ.

— ‘Η ἀξία τῆς Πανακτοῦνης τοῦ Μονάχου ὑπολογίζεται σὲ 650.000.000 χρῶσων φράγκων.

— ‘Η πρᾶσθεστικὴ ὑπηρεσία τῆς Νέας Ὑόρκης ἀποτελεῖται ἀπὸ 325 παραρτήματα, στὸ καθένα ἀπ’ τὰ ὀποῖα ὑπηρετοῦν 250 κρω-σβέστες.

— Τὸ ἀρχαιώτερο Ἀστεροσκοπεῖο ὅλου τοῦ κόσμου εἶνε τοῦ Γερμῶντες τῆς Ἀγγλίας.

— ‘Η Γαλλία ἐξάγει κάθε χρόνο στὸ ἐξωτερικὸ 175.000.000 μτω-τῆλλες σαμπάνιας.

— ‘Η ἐπισκευὴ τῆς ἱστορικῆς ἐκκλησίας τὸν Ρέιμς, ἀπὸ τῆς ξη-μῆς ποὺ τῆς προξένησε ὁ βομβαρδισμὸς τὸν Γερμανῶν κατὰ τὸν Ἐυρωπαικὸ πόλεμο, στοίχισε 182.000.000 φράγκα.

— Τὸ ποσὸν αὐτὸ κατεβλήθη ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ τὸν Ροικρέλλερ.

— ‘Η καθολικῆς ἐκκλησίας σ’ ὅλο τὸν κόσμο ὑπολογίζονται σὲ 32.000.

— ‘Η Νορβηγία ἐξάγει κάθε χρόνο στὸ ἐξωτερικὸ μορμουνέλαω ἀξίας 165.000.000 φράγκων.

— ‘Η ἀστικεμία τοῦ Σικάγου ἐπισκῆθηκε τελευταία με νέου τύ-που φραματισμένα αὐ-τοκίνητα.

— Ἐκτὸς τὸν ὀλο-πολιβόλων, τὰ αὐτοκί-νητα αὐτὰ εἶνε φρο-διασμένα με βλητικὸς σολῆνες ἐκτοξέσε ε ω 5 δακρυγόνων ἀερίων.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ